

слава казала є сичкото, каквò є было, какъ нашелъ єдна дѣвица безъ
 рѣки, и какво лице имала, и сичкото, и оу това време дошла мѣ кни-
 га ѿ татко мѣ, за що родила жената мѣ две деца мажки; тогива таа
 сла Царица се оуплашила; зачатъ колѣзнь и роди беззаконіе, и вик-
 нала при себѣ той, що донелъ книгата и го пытала за сите работы, що
 са жали тамъ: и дала мѣ даръ и рекла мѣ: кога кѣ да си идешъ, да ми
 се кажешъ, и така момчето ѿписа на баща си, благодари мѣ и радо-
 вамъсе, и пакъ на него ѿстава и невестгата и децата дври да си дой-
 де, и човеко зема книгата и ѿиде, да се каже на Царицата, она мѣ
 тври трапѣза, да го гости, и напои го, и извадила мѣ скривома кни-
 гата; що мѣ ѿ далъ неговъ Господаръ и тврила своѣ писмо; каквò да
 го є момчето пратило на татка си, така написала: Сѣче, да знаешъ
 за що таа моа жена была дшерка на єденъ лошъ человекъ оубица, и
 за нейна лоши работы пресекле єи рѣки; и тѣмъ дѣца не се мой, и тѣ се
 молимъ, каквò прочиташъ таа моа книга, оу той часъ, да ѿ оубиешъ
 сосъ дѣцата заедно, и акъ чѣмъ, дека не є оубиена, некемъ да дой-
 демъ дома; кога доиде писмото на татко мѣ оу рѣки, и прочиталъ го
 и многумъсе нажалило, и не зналъ, що да чини, и прашвалъ свой
 прѣтели, что да чини, а они мѣ рекли, да не ѿ оубива, ами да ѿ пра-
 ти тамъ, дека ѿ нашелъ сынъ мѣ и тамъ да ѿ ѿставатъ на Бга, и
 така оучинили: и пакъ пратила книга на сына си и мѣ казалъ, да є
 оучинилъ, каквò мѣ рекла, а она сирота ѿстанала сосъ децата оу онаа
 планини оу голема жалость и тѣга, жалила помногъ, да оумре, а не да
 гледа децата, да оумиратъ. Плачейки видѣла єдна патика мала и зѣ-
 мала децата и ѿшла по онаа патика подмишките, и нашла єденъ
 старецъ оу єна пещѣра, кога ѿ видѣла старецо, се оуплашилъ, да не
 є дявоуска работа, и кога разра ноината страданїа, пожали ѿ и оу-
 вѣде ѿ пещѣрата, а онъ се пресели на дрѣго мѣсто, сакїи денъ но-